

Samarbejdet skal fortsættes, og det af to Grunde, dels fordi Folketallet paa Frederiksberg stiger, og dels paa Grund af et Forhold, der endnu ikke er kommen til at virke. Jeg sigter herved til Pensionerne for Lærerne paa Frederiksberg. Der er der efterhaanden blevet ansat mange Lærere, og som Følge deraf vil der komme en Pensionsstyrke i Tidens Løb, som i Forening med adskilligt andet vil gøre Forholdet endnu mere uretfærdigt for Landkommunerne end hidtil. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, saa at det kan blive gennemført i denne Samling. Det vil vistnok fra alle Sider blive erkendt for at være en Retfærdighedshandling, som ingen med virkelig Grund kan stille sig imod, og jeg antager heller ikke, at der vil fremkomme Udtalelser i den Henseende.

**Bønlokke:** Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det som Skatteyder paa Frederiksberg. Jeg erkender, at Frederiksberg har i Øjeblikket en Fordel af at være sammen med Amtskommunen, og jeg skal ikke, selv om jeg kunde, modsætte mig, at Lovforslaget fremmes. Heller ikke tror jeg, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse vil være Modstander af, at Fællesskabet hæves. Der er imidlertid et Par Punkter, som det paahviler mig at sige et Par Ord om, hvilke jeg vil henvende til den ærede Indenrigsminister og de Mænd, der have dannet det tidligere Udvalg. Jeg vil bede dem om at føje os i to Ting. Det ene er, at Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden udsættes. Jeg tror nemlig, at der ved Ophævelsen af Fællesskabet vil foreligge saa mange Sager og vil være saa mange Overenskomster at træffe, at det for mig og for Frederiksberg Kommunalbestyrelse staar som tvivlsomt, om denne virkelig kan overkomme at faa alt ordnet til den Tid, der er sat til Lovens Ikrafttræden. Jeg vil bede om, at vi maa faa 1 eller 2 Aars Henstand. Det er alt, hvad jeg forlanger paa dette Punkt. Det andet Ønske angaar Kommissionens Størrelse. Forslagstillerne have foreslaaet, at denne Kommission skal bestaa af 5 Medlemmer. Frederiksberg Kommunalbestyrelse paa- staar, at det er for lidt. Ved Opløsningen er der saa mange forskelligartede Forhold, der kræve Sagkundskab paa saa mange Omraader, at vi ikke kunne gaa ud fra, at to Medlemmer kunne sidde inde med det alt sammen. Vi ønske derfor, at Kommissionen maa blive paa 11 Medlemmer, 5 fra Frederiksberg, 5 fra Amtet og 1

udvalgt af Ministeren. Da vil der i Kommunen være repræsenteret saa megen Sagkundskab, at vi tør gaa Forhandlingerne i Møde med Sindsro. Ogsaa af Hensyn til de store Foranstaltninger, der skulle foretages paa Frederiksberg, vil jeg gerne bede om denne Henstand. Der skal saaledes opføres Arresthus, Tvangsarbejdsanstalt og Hospital, og dertil kræves Tid, for at vi kunne have alt paa rede Haand. Der kan ganske vist træffes en midlertidig Ordning om, at man til et vist Tidspunkt kan benytte de Anstalter, der nu ere, i Fællig, men det rigtigste vil sikkert være at have alt klart paa een Gang, og vi maa derfor have denne Frist. Hermed skal jeg anbefale Forslaget.

**Ellinger:** Vi ere i en lignende Tilstand som Præsten, der fik Bispevisitats og slagtede det eneste til denne Højtidelighed brugelige Kreatur, som fandtes paa Gaarden. Han sagde med et Suk, da han skulde til at tranchere den: „Du est derfor, du skalst daran“. Der er ingen Tvivl om, at Frederiksberg desværre i en nær Fremtid skal udskilles fra Amtskommunen. Man erkender ogsaa paa Frederiksberg, at det er en Retfærdighedshandling, fordi Amtskommunen ikke har været i Stand til at ligne paa Frederiksberg saa stort et Bidrag til Amtsfonden, som man i og for maa sige er rimeligt og retfærdigt. Men skal Udskillelsen finde Sted, vil jeg tillade mig at støtte de Henstillinger, som den sidste ærede Taler gjorde. For øvrigt have vi paa Frederiksberg ikke noget imod, naar baade Amtskommunen og Frederiksberg androge om, at Udskillelsen maatte finde Sted tidligere end f. Eks. 1902, at give Indenrigsministeren en saadan Bemyndigelse. Jeg kan ogsaa slutte mig til det ærede Medlems Udtalelse om Kommissionens Størrelse. Frederiksberg har jo ikke nogen Magistrat, og det er overordentlig store Forhold, man faar med at gøre. Man tænker sig, at 3 af Kommunalbestyrelsens Medlemmer skulde indtræde i Kommissionen foruden dens Sekretær og Fattiginspektøren. Man mener dermed at have saa megen Sagkundskab i Kommissionen, som er nødvendig, hvis den da overhovedet kommer til at virke. I og for sig vilde det være en heldig Ordning, om den ikke kom til det. I § 1, 2det Stykke, staar der: „De Spørgsmaal om tidligere Mellemværender mellem Frederiksberg Kommune og Kjøbenhavns Amtskommune o. s. v.“ Jeg maa tilstaa, at Ordlyden her ikke er mig ganske klar. Der er ganske vist mange